

6. Ericksen Ephraim Gordon. The Territorience Experience. Texas : University of Texas Press, 1980. 225 p/

Беценко Т. П.,
д-р філол. наук, професор,
професор кафедри української мови і літератури,
Шугурова В. О.,
студентка 3-го курсу, слов'янського відділення
факультету іноземної та слов'янської філології,
Сумський державний педагогічний університет
ім. А. С. Макаренка, Україна

МІСТО ГЛУХІВ В ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ: МИНУЛЕ І СЬОГОДЕННЯ

*В древнім місті живуть давниною
Світлі храми і древні вали...*

М. Гурець

Місто Глухів – гетьманська столиця України, резиденція І. Скоропадського, Д. Апостола, К. Розумовського, місце розташування Першої малоросійської колегії, правління гетьманського уряду та Другої малоросійської колегії.

У XVIII ст. Глухів став центром політичного і культурного життя Лівобережної України. Великий внесок у підготовку еліти зробила Генеральна військова канцелярія. У ній починали свою діяльність діти старшини та інших прошарків українського суспільства. Як правило, навчалися вони у Києво-Могилянській академії і стажувалися у полкових канцеляріях, для чого і був створений канцелярський «курінь».

Устрій Лівобережної України сприяв значному розвитку культури. За судженням відомого українського історика Д. Дорошенка, українська культура в кінці XVII – на початку XVIII ст. «продвинулася до тієї вершини, яка дає право поставити Гетьманщину часів Мазепи, Скоропадського, Апостола і Розумовського на один рівень з найбільш освіченими країнами тодішньої Європи. Вона стала культурним вогнищем, впливи якого розходилися на цілий схід Європи і на Балкани»[4]. Культурною спадщиною часів Гетьманщини пишається і Глухівщина.

Варто зазначити, що Глухів ще у XVII столітті був осередком музичної творчості всієї Європи. Тут одержали початкову музичну освіту відомі діячі світової культури, засновники хорového співу, видатні українські композитори М. Березовський і Д. Бортнянський. Глухівська музична школа була заснована за наказом імператриці Анни Іоанівни та за сприяння гетьмана України Д. Апостола. Цим навчальним осередком опікувалися гетьмани І. Скоропадський, П. Полуботок, К. Розумовський та ін. Вони не тільки були його протекторами, а й забезпечували заклад учителями, виділяли для нього

кошти. Велику підтримку співоча школа мала і від уряду. Зараз Глухівська музична школа ім. М. Березовського – справжній професійний культурний осередок. Викладачі-музиканти відрізняються своєю обдарованістю та вмінням прищепити учням прекрасне. Вихованці школи беруть участь у Всеукраїнських та Міжнародних музичних конкурсах та займають призові місця.

Не можна не сказати про справжню окрасу Глухова – церкви, які були побудовані за часів Гетьманщини. Однією з таких є Миколаївський храм, що має національне значення. Приїхавши на автостанцію, не можна не помітити його золоті бані та купол, це найстаріша будівля міста. Розташована вона якраз поблизу автостанції та продовольчого ринку, що знаходяться на Радному майдані. Саме тут ставали на гетьманство Іван Скоропадський, Данило Апостол та Кирило Розумовський, а раніше виголошували анафему Іванові Мазепі та публічно спалювали його опудало. Зараз майдан слугує місцем паркування автобусів та таксі.

Найбільш культовою спорудою є Трьох-Анастасіївська церква, яка визнана одним із семи чудес Сумщини. Вперше Трьох-Анастасіївську муровану церкву було споруджено в 1717 р. коштом гетьманші Анастасії Марківни Скоропадської. Храм збудований в архітектурних формах неовізантійського стилю, що дещо нагадують конфігурації Володимирського собору в Києві.

Над заплавою р. Есмань вартою уваги є Київська брама Глухівської фортеці у вигляді мурованої споруди, що має національне значення. Пройшовши вузькими вуличками, можна вийти до Триумфальної арки, розташованої на Києво-Московській вулиці. Ця пам'ятка архітектури позначає стару межу міста та знаходиться на верхівці оборонного валу козацьких часів.

Отже, Глухів – одне з найдревніших міст України, де зберігаються визначні пам'ятки культури. Місто Глухів сьогодні відіграє непересічну і неординарну роль не тільки в українській історії, а й у подальшому розвитку процесу національного відродження нашої держави.

Список джерел

1. Вечерський В. Пам'ятки архітектури й містобудування Лівобережної України : Виявлення, дослідження, фіксація. Київ, 2005. 323 с.
2. Вечерський В. Пам'ятки архітектури й містобудування України : Довідник Державного реєстру національного культурного надбання / редкол.: Вечерський В. та ін. Київ, 2000. 222 с.
3. Голубченко В. Ю. Сумщина в історії України / редкол.: Голубченко В. Ю. та ін. Суми, 2005. 496 с.
4. Дорошенко Д. І. Історія України, 1917-1923. В 2-х т.: Документально-наукове видання / Упоряд. : К. Ю. Галушко. К. : Темпора, 2002. 352 с.